

C-384/04. sz. ügy

Commissioners of Customs & Excise és Attorney General

kontra

Federation of Technological Industries és társai

(a Court of Appeal [England & Wales] [Civil Division] [Egyesült Királyság]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Hatodik HÉA-irányelv – A 21. cikk (3) bekezdése és a 22. cikk (8) bekezdése –
Nemzeti intézkedés az adókijátszás elleni küzdelem jegyében – A HÉA
megfizetéséért való együttes és egyetemleges felelősség – Más kereskedő
HÉA-tartozására vonatkozó biztosítéknyújtás”

M. Poiares Maduro főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2005. decem-
ber 7. 1 - 4194
A Bíróság ítélete (harmadik tanács), 2006. május 11. 1 - 4210

Az ítélet összefoglalása

1. *Adórendeletek – Jogszabályok harmonizálása – Forgalmi adó – Közös hozzáadottérték-
adó-rendszer – Adófizetésre kötelezett személyek
(77/388 tanácsi irányelv, 21. cikk, (3) bekezdés)*

2. *Adórendeletek – Jogszabályok harmonizálása – Forgalmi adó – Közös hozzáadottértékadó-rendszer – Az adófizetésre kötelezett személyek köztelekeztségei*
(77/388 tanácsi irányelv, 21. cikk, (3) bekezdés, valamint 22. cikk, (8) bekezdés)

1. A 2000/65 és a 2001/115 irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap megállapításáról szóló 77/388 hatodik irányelv 21. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi a tagállamoknak olyan intézkedések elfogadását, amelyek alapján valamely más személy együttesen és egyetemlegesen köteles az említett cikk (1) és (2) bekezdése rendelkezéseinek egyikében adófizetésre kötelezettként meghatározott személy hozzáadottértékadó-tartozásának megfizetésére.

Azonban az ilyen szabályozásnak tiszteletben kell tartania a közösségi jogrend részét képező általános jogelveket, különösen a jogbiztonság és az arányosság elvét. Különösen bár a hatodik irányelv 21. cikkének (3) bekezdése megengedi, hogy vélelmekre támaszkodjanak a tekintetben, hogy az érintett személy tudta vagy tudnia kellett, hogy az adót nem fizetik meg, e vélelmeket nem lehet úgy megfogalmazni, hogy számára túlzottan nehézze, vagy gyakorlatilag lehetetlenné váljon a vélelmekkel szembeni ellenbizonyítás.

(vö. 28., 32., 35. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

E rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy megengedi a tagállam számára olyan szabályozás elfogadását, amely előírja, hogy azon adóalany, akinek a részére terméket értékesítettek, vagy szolgáltatást nyújtottak, és akinek tudomása volt arról, vagy alapos okkal feltételezhette, hogy az ezen vagy valamennyi ezt megelőző vagy követő termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást terhelő adót részben vagy egészben nem fizették meg, az adófizetésre kötelezett személyvel együttesen és egyetemlegesen kötelezhető ezen adó megfizetésére.

2. A 2000/65 és a 2001/115 irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap megállapításáról szóló 77/388 hatodik irányelv 22. cikkének (8) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy nem engedi meg a tagállam számára olyan szabályozás elfogadását, amely előírja, hogy azon adóalany, akinek a részére terméket értékesítettek, vagy szolgáltatást nyújtottak, és akinek tudomása volt arról, vagy alapos okkal feltételezhette, hogy az ezen vagy vala-

mennyi ezt megelőző vagy követő termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást terhelő hozzáadottérték-adót részben vagy egészben nem fizetik meg, az adófizetésre kötelezett személlyel együttesen és egyetemlegesen kötelezhető ezen adó megfizetésére, és nem engedi meg olyan szabályozás elfogadását sem, amely előírja, hogy az adóalany biztosítéknyújtásra kötelezhető az említett adó megfizetése tekintetében, amely attól az adóalanytól követelhető, illetve válhat követelhetővé, akinek a részére az előbbi adóalany az említett terméket értékesíti, vagy az említett szolgáltatást nyújtja, illetve aki azt az előbbi adóalany részére értékesíti vagy nyújtja.

Ezzel szemben nem ellentétes e rendelkezéssel az olyan nemzeti szabályozás, amely a hatodik irányelv 21. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott nemzeti intézkedésnek megfelelően a hozzáadottértékadó-tartozás megfizetése tekintetében biztosítéknyújtási kötelezettséget állapít meg bármely olyan személy terhére, aki együttesen és egyetemlegesen köteles a hozzáadottérték-adó megfizetésére.

(vö. 47–48. pont és a rendelkező rész 2. pontja)